

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010707
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7219010707.1

Uznesenie

Okresný súd Košice II, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Lokšu, prísediacich Jána Falata a Mgr. Andreja Sepešiho, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.3.2022 v Košiciach, takto

rozhodol:

Podľa § 290 ods. 1 Trestného poriadku s použitím § 281 ods. 2 Trestného poriadku a § 215 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku zastavuje trestné stíhanie proti obvinenému I. C. nar. X.X.XXXX v H. X., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci v ÚNVTOS Košice-Šaca; pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 zákona (č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku), ktorého sa mal obžalovaný I. C. dopustiť ako organizátor podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona (č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku), v podstate na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej dohode s toho času odsúdenými N. X. a S. C. v úmysle získať majetok spol. B. W. o.c.p.. a.s. sídlom U. č. 1, O. IČO : XX XXX XXX, dňa 8.1.2004 v Košiciach uzavrel N. X. za spol. C.-B. s.r.o. O., Tr. X. č. XX IČO : XX XXX XXX (ako veriteľ) so spol.: B. W. (ako dlžníkom) zastúpenou G.. U. W. fiktívnu zmluvu o pôžičke vo výške 30.000.000,- Sk (995.818,- Eur) a ako záruku tejto pôžičky Zmluvu o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k 21 parcelám a 10 stavbám evidovaným v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXXXX v hodnote 87.373.500,- Sk (2.900.269,- Eur), na základe ktorej boli uvedené nehnuteľnosti prevedené na spoločnosť C.-B. s.r.o. O. s výhradou definitívneho vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam v prípade nesplnenia si záväzku zo strany dlžníka, peniaze spoločnosti B. W. nepožičal, pozmenil text zmluvy o pôžičke, kde zmenil dôvod a dobu splatnosti pôžičky a následne na mimoriadnom valnom zhromaždení konanom dňa 12.1.2004 dosadili do orgánov spol. B. W. svojich ľudí a samotného obv. C. za predsedu predstavenstva, ktorý vykonával všetky úkony za spol. B. W. na pokyn obv. X. a obv. C., následkom ktorých bolo fingovanie poskytnutia ďalšej pôžičky spoločnosťou C.-B. s.r.o. O. pre spol. B. W. a.s. vo výške 20.000.000,- Sk (663.878,- Eur), opätovne zabezpečenej zmluvou o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva ďalším dvom parcelám evidovaným na LV č. XXXXX v hodnote 86.013.330,- Sk (2.855.119,- Eur), na základe ktorej boli predmetné nehnuteľnosti prevedené na spoločnosť C.-B. s.r.o. Košice s výhradou definitívneho vlastníctva v prípade nesplnenia si záväzku zo strany dlžníka, k čomu došlo 1.3.2004 a na pokyn obv. X. a obv. C. vyhotovil obv. C. oznámenie pre spoločnosť C.-B. s.r.o. O. a Správu katastra Košice IV, že spol. Ex W. a.s. nie je schopná splatiť obe pôžičky v celkovej výške 50.000.000,- Sk (1.659.696,- Eur), čím sa spol. C.-B. s.r.o. O. stala výlučným vlastníkom uvedených nehnuteľností, čím spol. B. W. a.s. bola spôsobená škoda vo výške 134.100.000,- Sk (4.451.305,- Eur).

keďže trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri trestoch, ktoré boli obžalovanému pre iný čin už právoplatne uložené rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn.: 5T/17/2013 zo dňa 7.9.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 6To/84/2020 zo dňa 27.5.2021 a rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn.: 3Ntc/8/2019 zo dňa 18.12.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.1.20120.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal okresnému súdu obžalobu sp. zn. 1Pv 1636/2006 zo dňa 7.3.2007 na obvinených I. C., N. X. a S. C., pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktorého sa mal obžalovaný I. C. dopustiť ako organizátor podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona (č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku) a obžalovaní N. X. a S. C. ako pomocníci podľa § 10 ods. 1 písm. c) Trestného zákona (č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku) na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.5.2019 bol v prejednávanej veci vo vzťahu k obžalovaným N.ovi X. a S.ovi C.ovi vyhlásený odsudzujúci rozsudok, v ktorom pri uznaní viny boli obžalovaným N.ovi X. a S.ovi C.ovi podľa § 248 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c) zákona (č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku) uložené tresty odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Výkon uloženého trestu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a) Trestného zákona s použitím § 59 ods. 1 zákona (č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku) obžalovanému N.ovi X. podmienene odložený na skúšobnú dobu štyroch rokov a šesť mesiacov a obžalovanému S.ovi C.ovi na skúšobnú dobu štyroch rokov.

(Právna kvalifikácia skutku bola uznaná podľa zákona účinného v čase spáchania trestného činu, čomu zodpovedali aj uložené tresty).

Trestné stíhanie obžalovaného I. C. a bolo podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčené na samostatné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn.: 6T/39/2019. Obžalovaný I. C. sa v tom čase nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike.

Rozsudok okresného súdu vo vzťahu k spolupáchateľom obžalovaného I. C. a nadobudol právoplatnosť dňa 1.7.2020, kedy bolo odvolanie prokurátora uznesením Krajského súdu Košice, sp. zn.: 4To/7/2020 zamietnuté.

Po vyžiadaní a zhromaždení potrebných podkladov súd stanovil termín neverejného zasadnutia, na ktorom boli vykonané dôkazy týkajúce sa obžalovaného I. C. a.

Z aktuálneho odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný I. C. má v ňom 11 záznamov. Prvých 6 odsúdení (z obdobia rokov 2001 - 2008) sú už s účinkami zahladenia. Dva záznamy sa týkajú odsúdení v Maďarskej republike a dva záznamy Okresného súdu Košice I.

Popri trestnom stíhaní vedenom na území Slovenskej republiky bol I. C. stíhaný aj odsúdený v Maďarskej republike rozhodnutím Odvolacieho súdu Kecskemét sp. zn.: 2.B.334/2015/8 zo dňa 19.10.2015 za daňové trestné činy a falšovanie súkromných dokumentov (spáchané od 15.10.2004 do 15.10.2006). Okrem iných trestov mu bol uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, ktorý vykonal 18.10.2008. Keďže vyššie citované rozhodnutie nebolo uznané justičnými orgánmi Slovenskej republiky, nebolo možné naňho prihladať.

Rozsudkom Mestského súdu v Prahe, sp. zn.: 45T/5/2014 zo dňa 30.6.2017 bol I. C. odsúdený za trestný čin skrátenia dane, poplatku a podobnej povinnej platby podľa § 240 ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Tento rozsudok bol na území Slovenskej republiky uznaný rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn.: 3Ntc/8/2019 zo dňa 18.12.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.1.2020. Uznaný rozsudok Mestského súdu v Prahe má teda povahu a účinky rozhodnutia súdu Slovenskej republiky a to nielen vo výroku o vine, ale aj treste. Osobná sloboda obžalovaného I. C. a v tomto trestnom konaní bola naposledy obmedzená od 26.1.2019, kedy bol realizovaný EZR, ktorý bol vydaný justičnými orgánmi Českej republiky.

Napokon bol I. C. odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn.: 5T/17/2013 zo dňa 7.9.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 6To/84/2020 zo dňa 27.5.2021 za zločin neodvedenia dane a poisťného podľa § 277 ods. 4 Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 105 mesiacov (t. zn.: 8 rokov a 9 mesiacov).

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn.: 4T/32/2013 zo dňa 23.8.2021 bolo obžalovanému vzhľadom na predchádzajúci trest upustené od uloženia súhrnného trestu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností obžalovaný I. C. aktuálne vykonáva tresty odňatia slobody v celkovej výmere 14 rokov a 9 mesiacov.

Zo správy ÚZVJS vyplýva, že obžalovaný I. C. od 4.3.2020 do 25.1.2025 bude vykonávať na území Slovenskej republiky ešte zvyšok trestu vo vzťahu k uznávanému rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica a celý trest uložený mu v trestnej veci Okresného súdu Košice I, sp. zn.: 5T/17/2013 a to v celkovej výmere 13 rokov 7 mesiacov 3 týždne a 1 deň. Koniec týchto trestov by mal obžalovanému I. C. uplynúť dňom 26.10.2033.

Podľa § 290 ods. 1 Trestného poriadku, ak vyjde najavo mimo hlavného pojednávania niektorá z okolností odôvodňujúcich zastavenie trestného stíhania podľa § 281 ods. 1 alebo 2 alebo prerušenie trestného stíhania podľa § 283 ods. 1 alebo 2, súd trestné stíhanie zastaví alebo preruší.

Podľa § 281 ods. 2 Trestného poriadku súd môže zastaviť trestné stíhanie aj vtedy, ak zistí na hlavnom pojednávaní niektorý z dôvodov uvedených v § 215 ods. 2 alebo 3 Trestného poriadku.

Podľa § 215 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku už prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Za trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 5 Trestného zákona (č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku) je možné jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na päť až dvanásť rokov.

Tresty doteraz uložené obžalovanému dosahujú hornú hranicu trestnej sadzby stanovenej pre trestný čin podľa § 248 ods. 5 citovaného Trestného zákona.

Podľa § 16 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

Podľa § 16 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. páchatelovi možno uložiť vždy len taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje.

Podľa § 36 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal pred tým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. trest odňatia slobody sa ukladá najviac na pätnásť rokov.

Vychádzajúc z doposiaľ zisteného skutkového stavu, s prihliadnutím na výmeru trestov odňatia slobody, ktoré I. C. vykonáva, dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu a znenie citovaných ustanovení Trestného zákona č. 140/1961 Zb. je možné predpokladať, že ani po vykonaní všetkých potrebných dôkazov na hlavnom pojednávaní nebudú dané zákonné podmienky na uloženie prísnejšieho trestu na hornej hranici trestnej sadzby. Aj v prípade uznania viny bude do úvahy prichádzať upustenie od uloženia súhrnného trestu, ako tomu bolo v prípade rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn.: 4T/32/2013 zo dňa 23.8.2021.

Keďže trest, ktorý obžalovanému hrozí je bezvýznamný popri treste, ktorý mu už bol uložený, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať
dni od jeho doručenia na Okresný súd Košice II.

prokurátor do 3 pracovných